

Η ΦΙΛΟΝΙΚΙΑ

Μαριβώ

**ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
“ Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ ”**

Μέλος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Θεάτρου
ΑΙΤΑ/ΙΑΤΑ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ 1997-98

Σημείωμα του σκηνοθέτη

Με αφορμή την φιλονικία που ξεσπά ανάμεσα στον Πρίγκηπα και την αγαπημένη του, εκπροσώπους της απόλυτης εξουσίας, σχετικά με το αν το ανδρικό ή το γυναικείο φύλο ξεκίνησε πρώτο την ερωτική απιστία, ο Μαριβώ κάνει μια βαθειά τομή στην ανθρώπινη φύση και την ερωτική συμπεριφορά.

Καθώς οι άρχοντες εκτελούν ένα πείραμα πάνω σε ζωντανά ανθρώπινα πλάσματα για να αποδείξουν τις θέσεις τους, το εύρημα του συγγραφέα που με τη γνωστή σύνθετη και πολύσημη γραφή του έγραψε την κωμωδία το 1744, μας παραπέμπει σε ανάλογα πειράματα και μεθόδους που εφαρμόζονται σήμερα πάνω σε ανθρώπους, και μας αποκαλύπτει μια σκληρή και άγρια πραγματικότητα που ισχύει διαχρονικά.

Ανδρέας Σεφτελής

Μάϊος 1997

Μαριβώ

Η ΦΙΛΟΝΙΚΙΑ (1744)

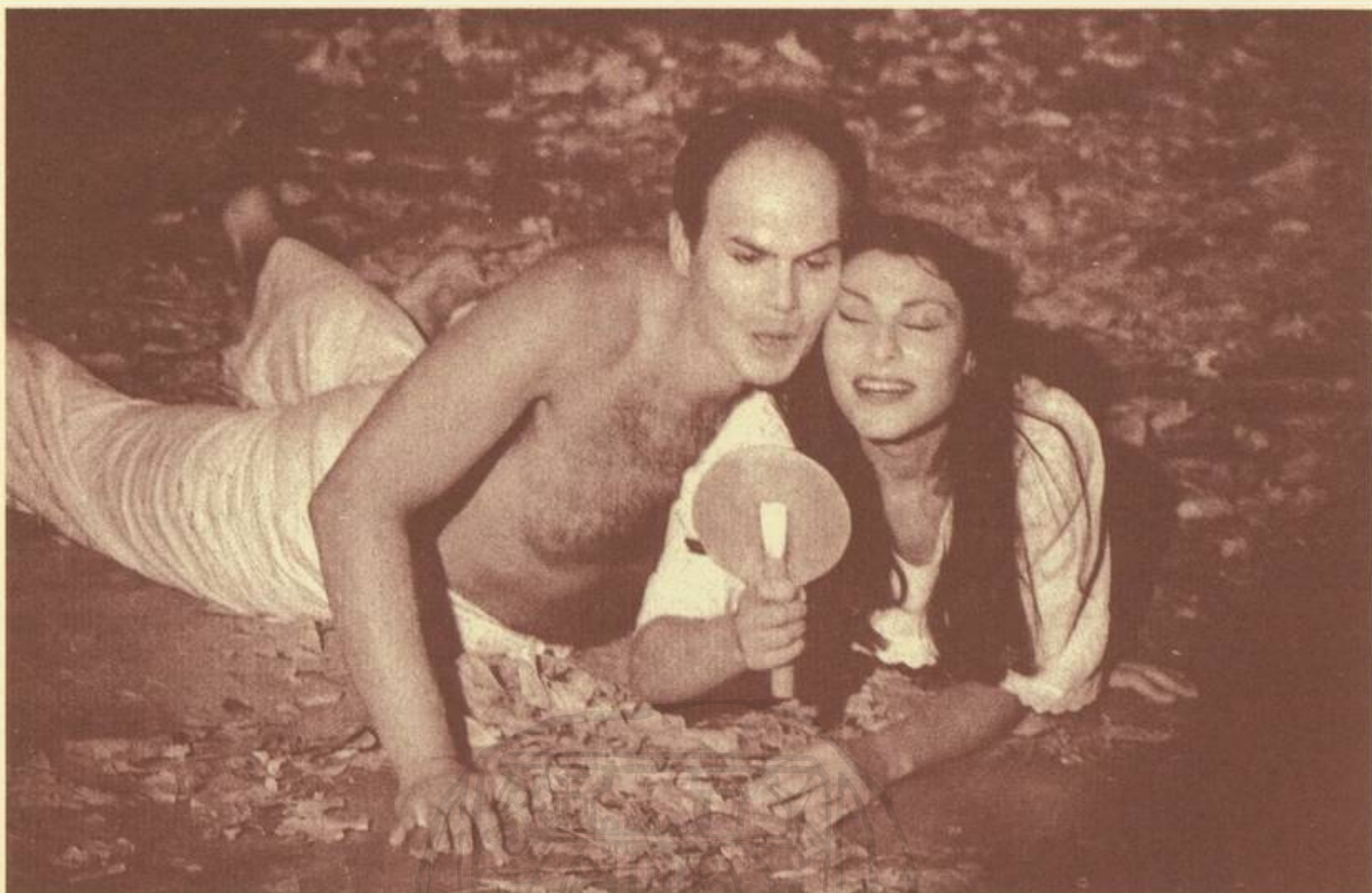
Μετάφραση	ΜΑΡΙΑ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ
Σκηνοθεσία	ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΕΦΤΕΛΗΣ
Κοστούμια	ΝΤΕΣΣΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ-ΑΓΓΕΛΙΚΑ ΠΟΛΙΤΑΚΗ
Σκηνικά, Μουσική επιμέλεια	ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΕΦΤΕΛΗΣ
Φωτισμοί	ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Διανομή

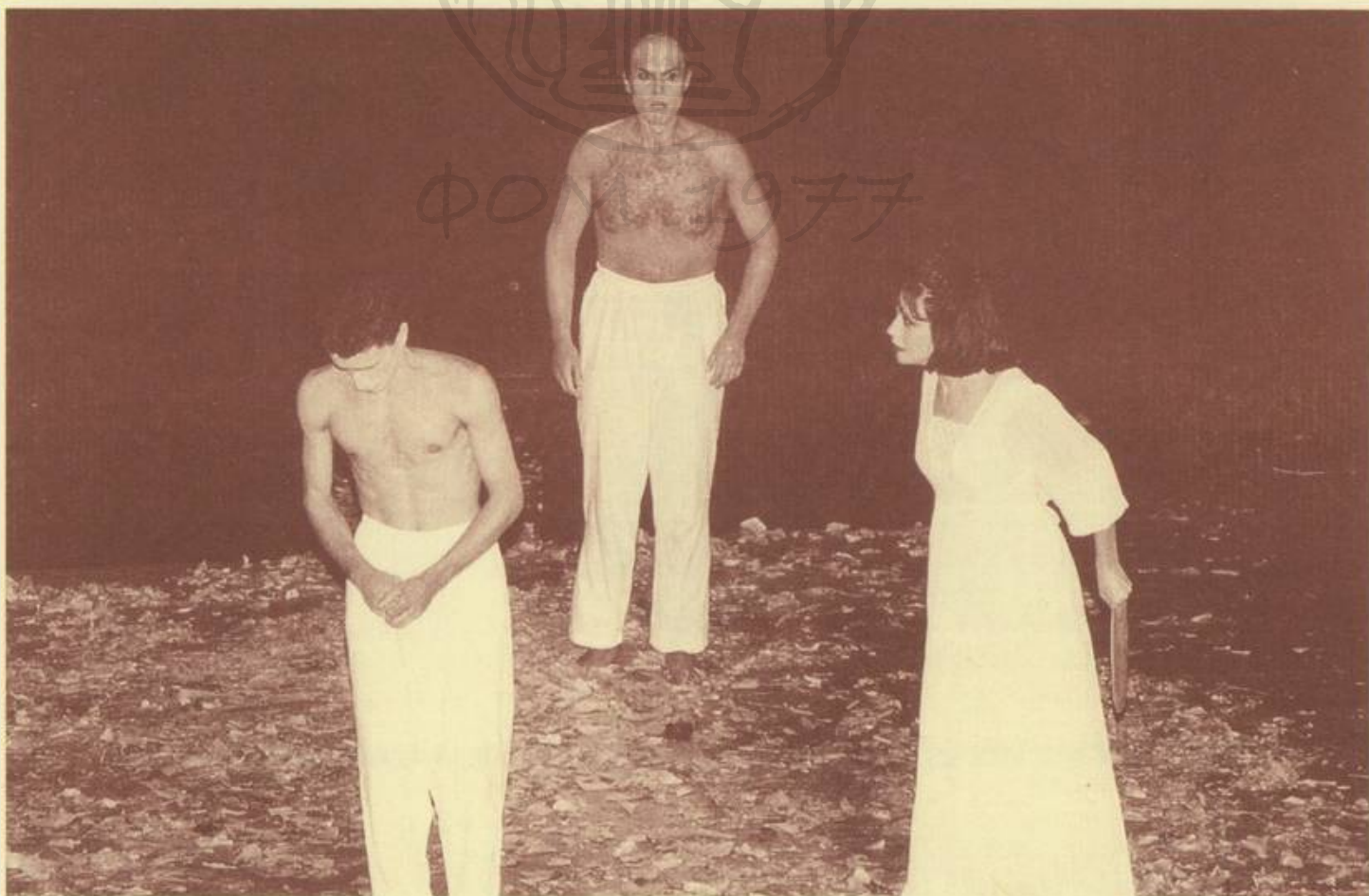
Ερμάν	ΝΤΕΣΣΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ
Πρίγκηπας	ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ
Καρίζ	ΜΑΡΙΑ ΑΪΒΑΛΙΩΤΟΥ
Εγκλέ	ΒΑΣΩ ΔΑΓΚΛΗ
Αζόρ	ΘΕΜΗΣ ΟΣΜΑΝΛΗΣ
Μεσρού	ΧΑΡΙΤΟΣ ΜΙΚΕΣ
Αντίν	ΑΓΓΕΛΙΚΑ ΠΟΛΙΤΑΚΗ
Μεσρέν	ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΚΗΣ
Μεσλίζ	ΘΟΔΩΡΟΣ ΚΑΛΜΟΥΚΟΣ
Ντινά	ΣΟΦΙΑ ΒΛΑΧΟΥ

Ευχαριστούμε τον Ιπποκράτη Παντελή και το Στρατή Τσουλέλλη για τη πολύτιμη βοήθεια τους.

Θέμης Οσμανλής, Βάσω Δαγκλή.

Βαγγέλης Φραγκουλάκης, Θέμης Οσμανλής, Αγγέλικα Πολιτάκη.

Σκέψεις του Μαριβώ

“Τώρα πού γράφω αυτές τις αράδες, έχω ήδη συμπληρώσει τα εβδομήντα τέσσερα χρόνια: άρα ζω εδώ και πολύ καιρό. Πολύ καιρό, αλίμονο! Λάθος! Για την ακρίβεια ζω μόνο δω τούτη τη στιγμή που περνά. Κι έρχεται μια άλλη στιγμή, που ήδη δεν υπάρχει πια, κατά την οποία έζησα, είναι αλήθεια, όπου όμως, δεν βρίσκομαι πια και στην οποία μοιάζει να μην έζησα διόλου. Δεν θα μπορούσα, λοιπόν, να πω ότι η ζωή μου δεν έχει διάρκεια, ότι πάντοτε ξεκινά απ’ την αρχή; Έτσι, όλοι, νέοι και γέροι δεν έχουμε την ίδια ηλικία; Τη στιγμή αυτή, που γράφω, ένα παιδί γεννιέται κι εγώ που είμαι τόσο γέρος, το θεωρώ εξίσου ηλικιωμένο με εμένα. Αυτή τη γνώμη έχω. Κι αν έτσι έχουν τα πράγματα, τι είναι η ζωή; Ένα όνειρο δίχως τέλος. Την ίδια σχεδόν τη στιγμή της απόλαυσης, που με τη σειρά της γίνεται κι αυτή όνειρο”.

“Κάποιες στιγμές, το πάθος γεννά στον άνθρωπο ιδέες απροσδόκητες, στις οποίες του είναι αδύνατο να αντισταθεί, όσο άφρονες κι αν είναι. Αυτές τον ενισχύουν και απορρίπτει παλαιότερες αποφάσεις που είχε θεωρήσει φρόνιμότερες... Κι ίσως σε κάτι τέτοιες στιγμές να σκεφτόμαστε πιο θετικά και πιο ανθρωπina από κάθε άλλη φορά”.

Μετάφραση Α. Τσέλιου

Για το θέατρο του Μαριβώ

Όλες οι βαθιές ευαισθησίες ξεκινούν από την παιδική ηλικία. Είναι η αδυναμία ορισμένων ατόμων να μεγαλώνουν παραμένοντας ευάλωτοι σαν παιδιά. Από αυτό, λοιπόν, υποφέρουν τα πρόσωπα του Μαριβώ. Τους συμβαίνει ν’ αγαπούν; Το πρώτο τους συναίσθημα είναι η ανασφάλεια. Πρόκειται για μια ολοκληρωτική γύμνια, που τα κυριεύει ξαφνικά και τα αποκαλύπτει στον εχθρό. Αναγκασμένα να είναι αυθόρμητα, χώνονται ακόμα πιο βαθιά μέσα στα χαρακώματά τους. Όλα γίνονται κίνδυνος γι’ αυτά, όλα τους φαίνονται παγίδα.[...] **Η πρώτη αντίδραση τους είναι ο φόβος, ή ακόμη καλύτερα η πρόκληση.**

Edmond Jaloux, 1939

... Δεν υπάρχουν συγγραφείς που, κάτω από μια φόρμα τόσο καθαρή, να είναι στο βάθος τόσο αμφίσημοι. Αυτός ο ηθικολόγος, αυτός ο ακέραιος άνθρωπος μπορεί να παραδοθεί, έξω από κάθε ηθική και κάθε φιλανθρωπία, στη μοναδική ευχαρίστηση **του να είναι**, χωρίς αυταπάτες. Αυτός ο τρυφερός άνθρωπος μπορεί να είναι ένας από τους πιο σκληρούς συγγραφείς μας.[...] “Παραφύλαξα μέσα στην ανθρώπινη καρδιά, λέει, να δω τις διάφορες πτυχές όπου μπορεί να κρυφτεί ο έρωτας”. Ενδιαφέρθηκε, όμως, και για τις κοινωνικές διαφορές, για την εργατική ή την αστική ζωή, για τις χιλιάδες σκηνές του δρόμου και για τις δολοπλοκίες των θρησκόληπτων. Είναι σχηματικός και μαζί ανάλαφρος. Είναι το πιο σπινθηροβόλο και το πιο επιτηδευμένο πνεύμα: είναι, ακόμη, ένας άνθρωπος συνετός, ένας παρατηρητής, του οποίου οι συλλογισμοί πηγαίνουν μακριά, χωρίς ποτέ να επιδιώκουν να φανούν βαθείς. Αφήνεται, παίζει, φλυαρεί, μας κουράζει· όμως ξέρει να είναι, αν το θέλει, μάστορας του ακριβούς υπαινιγμού, της αποκαλυπτικής λέξης, της γρήγορης και στέρεης σκηνής. Ο θεατής έχει την εντύπωση ότι κολυμπά μέσα στην απιθανότητα, το παίρνει απόφαση ότι παρακολουθεί ένα παραμύθι ή μια αλληγορία· ξαφνικά, μια λέξη, μια χειρονομία, ένας αναστεναγμός: η θέρμη της καρδιάς χρωματίζει τους Αρλεκίνους και τις ερωμένες του· τι να κάνουμε, πώς ν’ αντιδράσουμε; Η συγκίνηση, μας κερδίζει. Θα έπρεπε να τον αντιμετωπίσουμε όπως οι ερωτευμένοι του αντιμετωπίζουν ο ένας τον άλλον.

Σχεδόν πάντα, ήδη από την πρώτη τους συνάντηση, **το παν έχει συντελεστεί**: μένει, όμως, **να κατανοηθεί αυτό το παν και να ειπωθεί**. Το παν έχει συντελεστεί για μας σε σχέση με τον Μαριβώ: εννοώ γι’ αυτούς που τον αγαπούν· απομένει να μπορέσουμε να πούμε, όπως η Σίλβια: “Α! βλέπω καθαρά μέσα στην καρδιά μου”.

Ένα όνειρο χωρίς τέλος...

Marcel Arland, 1950

Μετάφραση Γ. Φραγκόγλου

1682 Ο Νικολά Καρλέ, αξιωματικός του ναυτικού, και η Μαρί-Αν Μπυλλέ, κόρη του Ζαν Μπυλλέ, “σχεδιαστή του βασιλιά”, υπογράφουν γαμήλιο συμβόλαιο στο σπίτι του αδελφού της νύφης, Ζαν-Μπατίστ Μπυλλέ, “αρχιτέκτονα του βασιλιά”. **1688** Γεννιέται στο Παρίσι, στις 4 Φεβρουαρίου, ο Πιερ Καρλέ. **1710** Έρχεται στο Παρίσι και γράφεται για πρώτη φορά στη Νομική Σχολή. **1712** Τον Μάρτιο εκδίδει ανωνύμως την πρώτη, μονόπρακτη έμμετρη κωμωδία του: *Ο συνετός και δίκαιος πατέρας*, η οποία δε θα παρουσιαστεί στο κοινό. **1713** Ο Μαριβώ συχνάζει στο σαλόνι της κυρίας ντε Λαμπέρ. Τον Ιανουάριο εκδίδονται τα τρία πρώτα μέρη των *Εκπληκτικών αποτελεσμάτων της συμπάθειας*. **1717** Τον Ιούλιο παντρεύεται την Κολόμπ-Μπολόνι, πέντε χρόνια μεγαλύτερή του. **1719** Γεννιέται η κόρη του, Κολόμπ-Προσπέρ. **1720** Ο Αρλεκίνος εξημερωμένος από τον έρωτα, μονόπρακτη κωμωδία, επιδοκιμάζεται από το κοινό. Η Βασιλική Τράπεζα κλείνει τις πόρτες της, μετά την αποτυχία του συστήματος του Λω, και ο Μαριβώ, όπως πολύς άλλος κόσμος, καταστρέφεται οικονομικά. **1723** Ανεβαίνει η τρίπρακτη κωμωδία του *Η διπλή αστάθεια* από τον Ιταλικό Θίασο, με μεγάλη επιτυχία· αναδεικνύονται τόσο ο συγγραφέας όσο και η Σίλβια, η αγαπημένη του πρωταγωνίστρια, στην οποία η κριτική επιφυλάσσει υπέρμετρους επαίνους. Πεθαίνει η γυναίκα του. **1724** Ανεβαίνουν από τον Ιταλικό Θίασο τα έργα: *Ο μεταμφιεσμένος πρίγκιπας*, τρίπρακτη κωμωδία, και *Η Ψευδοϊππέρτρια*. **1725** Ανεβαίνουν από τον Ιταλικό Θίασο τα έργα: *Το νησί των σκλάβων*, μονόπρακτη κωμωδία, που παίζεται επίσης στις Βερσαλλίες και είναι μια από τις μεγαλύτερες επιτυχίες του Μαριβώ· *Ο κληρονόμος του χωριού*, μονόπρακτη κωμωδία. Από δω και στο εξής τα έργα του Μαριβώ θα ανεβαίνουν συνεχώς από τον Ιταλικό Θίασο κυρίως, αλλά κάποιες φορές και από το Γαλλικό Θέατρο. **1726** Η *Εκπληξη του έρωτα*, το *Νησί των Σκλάβων* και η *Διπλή αστάθεια* ανεβαίνουν στην Αυλή. **1727** Το Γαλλικό Θέατρο ανεβάσει τα έργα: *Τα ανθρωπάκια* ή *Το νησί της λογικής*, τρίπρακτη κωμωδία, που θα κάνει μόνο 4 παραστάσεις· **1728** Τις πρώτες μέρες του χρόνου επανεκδίδονται σε δύο τόμους τα περιοδικά του *Ο Γάλλος Θεατής* και *Ο Πτωχοφιλόσοφος*, μαζί με τα άρθρα του της περιόδου 1717-1720 στο *Mercure*. Ο Ιταλικός Θίασος ανεβάσει την μονόπρακτη αλληγορική κωμωδία *Ο Θρίαμβος του Πλοίου*. **1730** Ανοίγει το σαλόνι της κυρίας Ντεφάν. Ο Μαριβώ αρχίζει να συχνάζει εκεί. *Το παιχνίδι του έρωτα και της τύχης*, τρίπρακτη κωμωδία, παίζεται στην Αυλή με μεγάλη επιτυχία. **1731- 41** Η ζωή της Μαριάννας, ημιτελές μυθιστόρημα. **1732** Ο *θρίαμβος του έρωτα*, τρίπρακτη κωμωδία. *Οι αδιάκριτοι όρκοι*, πεντάπρακτη κωμωδία η οποία αποδοκιμάζεται έντονα σε 9 επεισοδιακές παραστάσεις... Ο Μαριβώ συναναστρέφεται τη δεσποινίδα Κινό και τον αδελφό της, ηθοποιούς της Comédie Française. **1733** Ανοίγει το σαλόνι της κυρίας Τενσέν. Χάρη σ’ αυτήν ο Μαριβώ θα εκλεγεί μέλος της Ακαδημίας. *Το επιτυχές στρατήγημα*, τρίπρακτη κωμωδία. **1734** Το εργαστήριο του φιλοσόφου, συλλογή πεζών. *Η περιφρόνηση*, μονόπρακτο. **1736** Ο νεόπλουτος χωριάτης, ημιτελές μυθιστόρημα. *Η κληρονομιά*, μονόπρακτο **1737** *Οι ψεύτικες εξομολογήσεις*, τρίπρακτη κωμωδία. **1738** *Η απρόβλεπτη χαρά*, μονόπρακτο. **1739** *Οι ειλικρινείς*, μονόπρακτο. **1740** *Η δοκιμασία*, μονόπρακτο. **1743** Ο Μαριβώ γίνεται μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας έχοντας αντίπαλο τον Βολταίρο. **1744** *Η φιλονικία*, μονόπρακτο που αποδοκιμάζεται και κατεβαίνει μετά από μια παράσταση. Ο Μαριβώ συνδέεται με τη δεσποινίδα Σαίν-Ζάν. **1745** Η κόρη του Μαριβώ ελλείπει προίκας μπαίνει σε μοναστήρι. **1746** *Η νικημένη προκατάληψη*, μονόπρακτο. **1748** *Σκέψεις για το ανθρώπινο πνεύμα*, δοκίμιο. **1749** *Σκέψεις για τον Κορνέιγ και τον Ρακίνα*, δοκίμιο. **1751** *Σκέψεις για τους Ρωμαίους και τους Αρχαίους Πέρσες*. **1753** Ο Μαριβώ επιστρέφει στη δεσποινίδα Σαιν-Ζαν 900 λίβρες από τις 20.900 που της χρωστάει. Της γράφει όλη του την περιουσία. **1754** *Η διαπαιδαγώγηση ενός ηγεμόνα*, δοκίμιο. **1757** Ο Μαριβώ και η δεσποινίς Σαιν-Ζαν εγκαθίστανται στην οδό Ρισελιέ. *Οι καλόπιστοι θεατρίνοι*, μονόπρακτο. Ο Μαριβώ διευθετεί τους λογαριασμούς του με τη δεσποινίδα Σαιν-Ζαν. Αποκτά ετήσιο εισόδημα 2.800 λιβρών, 2.000 για κείνη, 800 για τον ίδιο, το οποίο θα περιέλθει σε περίπτωση θανάτου του ενός από τους δύο στον επιζώντα. **1758** Οι εκδόσεις Duchesnes εκδίδουν τα *Θεατρικά Έργα* του Μαριβώ σε επτά τόμους. Είναι πολύ πιθανό ότι τα χρήματα με τα οποία εξόφλησε ο Μαριβώ τη δεσποινίδα Σαιν-Ζαν και το εισόδημα των 2.800 λιβρών προέρχονταν από τα συμβόλαιά του με τον εκδοτικό οίκο για την εν λόγω έκδοση. **1759** Ο Μαριβώ εκλέγεται δια κλήρου Πρόεδρος της Γαλλικής Ακαδημίας. **1761** Δημοσιεύεται η *Επαρχιώτισσα* στο *Mercure*. **1763** Ο Μαριβώ πεθαίνει από πλευρίτιδα στις 12 Φεβρουαρίου, στην οδό Ρισελιέ, στο Παρίσι. **1781** Εκδίδονται από τον οίκο της *Veune Duschesnes* τα *Άπαντα* του Μαριβώ, σε 12 τόμους.

Θέμης Οσμανλής, Βάσω Δαγκλή, Βαγγέλης Φραγκουλάκης

Σοφία Βλάχου, Θόδωρος Καλμούκος

Χαρίτος Μικές, Αντώνης Μυλωνάκης, Ντέσσυ Κομνηνού, Μαρία Αϊβαλιώτου, Βάσω Δαγκλή

**ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
“Ο ΘΕΟΦΙΛΟΣ”**

Μέλος Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Θεάτρου
ΑΙΤΑ / ΙΑΤΑ

Το πολιτιστικό μας κέντρο “Ο Θεόφιλος”, φέτος συμπληρώνει 20 χρόνια ζωής και δράσης.

Λειτουργούν σ' αυτό 5 τμήματα:

α) Θεάτρου, β) Μουσικής, γ) Λογοτεχνίας, δ) Λαογραφίας, ε) Εικαστικών Τεχνών.

Εκδίδει την περιοδική έκδοση Λεσβιακών Γραμμάτων - Τεχνών “Μυτιλήνη” (τόμοι 4), “Πληροφοριακό Δελτίο” κ.λ.π.

Στις 29-3-95 εγκαινίασε την **ΑΙΘΟΥΣΑ ΘΕΑΤΡΟΥ - ΤΕΧΝΗΣ** όπου λειτουργούν:

1. **Τμήματα Θεάτρου - STUDIO - Περιοδικά Σεμινάρια Λόγου και Τέχνης.**
2. Αίθουσα διδασκαλίας **Μουσικής - Ζωγραφικής.**
3. Αίθουσα “**Λεσβιακής Βιβλιοθήκης**” με αρχαιολογικό υλικό. **Βιβλιοθήκη Θεάτρου.**
4. Εντευκτήριο “**Φίλος των Τεχνών**”.
5. Εκθεσιακός χώρος εκδηλώσεων ευρύτερης πολιτιστικής παρουσίας.

Το Θεατρικό του Τμήμα ανέβασε τα παρακάτω έργα:

- 1979: “Ο ΑΦΕΛΗΣ”. Κωμωδία Δ. Ψαθά.
1980: “ΑΦΑΛΟΤΡΥΠΙΔΑ”. Λεσβιακή μουσική επιθεώρηση, Σ. Αναστασέλλη - Β. Χατζημανώλη.
1981: “ΜΙΚΡΟΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΓ”. Κωμωδία, Δ. Ψαθά.
1982: “ΓΙ' ΑΝΑΠΟΥΔΟΥΣ”. Λεσβιακή ηθογραφία, Γ. Πασπάτη.
1984: “ΕΞΟΧΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ Ο ΕΡΩΣ”. Κωμωδία, Δ. Ψαθά.
1987: “ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ”. Δράμα, Αλ. Πάφνη.
1988: “Η ΡΟΥΔΙΑ”. Κωμωδία, σε Μυτιληνιά ντοπιολαλιά, Α. Αραβανόπουλου.
1988: “4 ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΑ”. (Μουρσελάς, Ονίλιας, Χεμινγκουάι, Στρίντσεργκ).
1989: “ΗΛΕΚΤΡΑ”. Τραγωδία, Σοφοκλή, (1990 επαναλήψεις).
1990: “Η ΒΕΓΓΕΡΑ”. Ηθογραφία, μουσική κωμωδία, Ηλ. Καπετανάκη.
1991: “ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ”. Κωμωδία, Αριστοφάνη, (1992, επαναλήψεις).
1992: “ΔΕΛΗΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΥΙΟΣ”. Κωμωδία, Α. Σακελλάριου, τμητική βραδιά.
1992: “Ο ΚΛΕΨΑΣ... ΤΟΥ ΚΛΕΨΑΝΤΟΣ”. Σάτιρα, Ντάριο Φο.
1993: “ΥΛΙΚΟ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ”. (Βασισμένο στην τραγωδία του Σοφοκλή). (1994-95 επαναλήψεις).
1995: “ΠΑΡΟΔΟΣ ΘΗΒΩΝ” και “Γράμματα στον Ορέστη”. Μονόπρακτα, Ι. Καμπανέλλη.
1995: “ΦΑΥΣΤΑ”. Σάτιρα, Μπόστ (1996 επαναλήψεις).
1997: “ΠΕΡΠΑΤΩ ΕΙΣ ΤΟ ΔΑΣΟΣ”. (Παιδικό) Στέλλας Μεγαλίδου.
1997: “Η ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΜΑΣ... ΕΝΑ ΤΡΑΝΟ ΧΟΥΡΙΟ”. Λεσβιακή Επιθεώρηση.
1997: “ΦΙΛΟΝΙΚΙΑ” του Μαριβώ.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

- Α) Στο Ευρωπαϊκό - Διεθνές Φεστιβάλ του GOPPINGEN Γερμανίας, εκπροσωπώντας την Ελλάδα με τις “Εκκλησιάζουσες” (21-11-92).
Β) Στο 10 Παγκόσμιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου, στο Πριγκιπάτο του MONACO. (MONTE CARLO) και στο XXI CONGRESS I.A.T.A., ως μέλος, και εκπροσωπώντας την Ελλάδα, με τις “Εκκλησιάζουσες” (28-9-93).
Γ) Στην Ελλάδα, και στα 8 Φεστιβάλ “ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ”, των Ερασιτεχνικών Θιάσων Αιγαίου, που διοργανώνουν κάθε χρόνο το Υπ. Αιγαίου και η Γ. Γ. Λαϊκής Επιμόρφωσης, με τα παρακάτω θεατρικά έργα:
- α) Στη Μυτιλήνη (18-27/11/88) με τη “Ρουδιά” του Α. Αραβανόπουλου.
 - β) “ Χίο (13-24/10/89) με την “Ηλέκτρα” του Σοφοκλή.
 - γ) “ Σάμο (1-11/11/90) με τη “Βεγγέρα” του Η. Καπετανάκη.
 - δ) “ Σύρο (29/10-9/11/91) με τις “Εκκλησιάζουσες” του Αριστοφάνη.
 - ε) “ Λήμνο (1-10/10/92) με το “Ο κλέψας... του κλέψαντος” του Ντάριο Φο.
 - στ) “ Ρόδο (4-11/11/93) με το “Υλικό Αντιγόνης”, Σοφοκλή.
 - ζ) “ Νάξο (24-31/8/96) με το “Πάροδος Θηβών” - “Γράμμα στον Ορέστη” Ιακ. Καμπανέλλη.
 - η) “ Χίο (12-21/9/97) με τη “Φιλονικία” του Μαριβώ.
- Δ) Στη Συνάντηση “Θεατρικές Αναζητήσεις στο Αιγαίο '95” του Πνευματικού Ιδρύματος Σάμου “Ν. Δημητρίου” (Πυθαγόρειο, 2-7 Μαρτίου '95).
Ε) Στο 12ο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου. (Καρδίτσα, 23-30 Μαρτίου '96), με τα μονόπρακτα του Ιακ. Καμπανέλλη “Πάροδος Θηβών” και “Γράμμα στον Ορέστη”. **Α' Βραβείο σκηνοθεσίας, Α' βραβείο γυναικειού ρόλου**
Ζ) Στο ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ: Επαναλήψη των 2 παραπάνω μονόπρακτων, λειτουργία για μία βραδιά, ύστερα από 2000 χρόνια, του εν λόγω Αρχαίου Θεάτρου.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ